Müslüman olmak çoğu zaman sadece kimliklerde yazılı kalır. Etrafımızdaki insanların neredeyse tamamı Müslümandır. Ancak müslüman olmanın neyi gerektirdiği sorusunu bilincinde olan bu soruya cevap arayan kimseler için kimlik müslümanlığı yeni bir çehre kazanır. Bu soru ile birbirinden ayrılır kimlik Müslümanı olma ve dava Müslümanı olmanın arası. Çünkü artık dinden sorulduğunda "Elhamdülillah müslümanım" demek öylesine ağızlardan çıkar oldu. "Müslümanım" demek belli bir sorumluluk ister. Hayatın her alanında İslamî prensiplere sarılarak yaşamayı gerektirir. İçi boş, oldum olası bir Müslümanlık anlayışı Efendimiz (sav) bıraktığı sonrasında Sahabe ve Tabiin'in uygulayageldiği sünnetine terstir. Bu kavramın içi önce Kur'an ve sünnetin getirdikleriyle daha sonra da eşsiz bir nebevi eğitimden geçmiş olan Sahabe Efendilerimize uymakla doldurulacaktır. Ardı önü hacı, hoca, merhum, vaiz, müftü, ılımlı Müslüman, radikal İslamcı vs. gibi bir sürü nişanla, lakap ve rütbeyle dolu ama bilinçsiz ve gaflette bir Müslümanlık bu ümmeti kalkındıramaz. Bu ümmetin ilk nüvelerini oluşturan Sahabe-i Kirâm'ın öyle bir ton lakabı yoktu. İlk hacı olmasına rağmen kimse Hz. Ebu Bekir'e (r.a.) Hacı Ebu Bekir demedi. Ama sıddîk dedi, yâr-ı ğâr dedi. Çünkü O anlaması gerekeni anladı, dosdoğru olup doğru olanın arkasında durdu. Bu anlayış Hz. Ebu Bekir'i sadakatle, Hz. Ömer'i adaletle, Hz. Osman'ı haya ile, Hz. Ali'yi ilimle bir anılır kıldı. İşte bu ümmeti böylesi çihâr-ı yâr-ı güzîn dediğimiz kendi aralarında son derece şefkatli düşmana karşı ise adeta aslan kesilen son derece şiddetli insanlar ayağa kaldırdı, eşi benzeri görülmemiş bir medeniyet kurdu. Çünkü onlar Müslüman olmanın neyi gerektirdiğini biliyordu. Hem inançta hem ibadette hem de ahlakta Müslümandılar. Evet onlar sağlam bir medeniyet kurdu. Tarihin seyri içerisinde, Onların bıraktığı bu miras bütün yıpratma kampanyalarına rağmen hala ayakta ve bize ulaşmış durumda. Şimdi bu miras bizim elimizde. Onu ihya etmek de bize bağlı, biraz daha yıpratmak da. İşte onu ihya etmek en başta söylediğimiz kimlik Müslümanları eliyle değil, Müslüman olmanın muktezasını kavramış dava insanı Müslümanların eliyle gerçekleşecektir. Bunu yapacak olan elbette bir neslin yetiştiricileri anneler (mümin kadın) olacak. Allah'ın emir ve yasakları karşısında erkek ve kadın eşittir hiç şüphesiz. Ancak bilinçli bir neslin yetiştiricileri olma hususunda kadınlar erkeklerden daha fazla yükümlülük altındadır. Nitekim İslam hukukunda bir çocuğun velayet ve vesayeti baba tarafına aitken bakım ve terbiyesi (hidane)anne tarafına aittir.

Mümin kadının en büyük cihadı önce fitne ve haramların her fırsatta kendisine yöneldiği 'kendisini' İslam'ın öngördüğü şartlar çerçevesinde yetiştirmek sonra da bu ümmeti kalkındıracak nesli yetiştirmektir. Mümin kadın sadece kendi için değil Müslümanım diyen herkes için çalışacaktır. Bu çalışmayı da hem cinsleri eliyle yürütecektir. Müslümanca örtünecek diğerlerine karşı örtünme cihadı yapacaktır. Günümüz kadını kendi seçimlerinde özgür olduğu belletilerek bu tercihi ile bir orta malı ve çağdaş erkeğin nefsani güdülerini heybeden doyurduğu bir meta haline getirilmek isteniyor. Bu durum karşısında dik bir duruş sergileyecek olan örtünmenin bilincindeki mümin kadın ve onun terbiye ettiği, yetiştirdiği nesildir. Nitekim şuurlu bir müslümanın bu konudaki düşünceleri bu çağdaş düşünceler ile taban tabana zıttır. O örtünün anlam ve önemini, ne için gerektiğini Kur'an-ı Kerim'den ve sünnet-i Nebi'den öğrenmiştir.

Mümin kadın bir de ilimle cihad edecektir. Çünkü cahil bir insanın kendisine faydası yoktur ki etrafına ışık saçsın. Bu yüzden kendini her yönden geliştirmiş, ilim sahibi, ilmiyle amil bir müslüman olmalı bir kadın. İlim hiç kuşkusuz hadiste belirtildiği üzere bütün Müslümanlara farzdır. Ancak mümin kadının misyonunda ilim büyük bir öneme haizdir. Efendimiz (sav)'in ezvâc-ı tâhirâtı O'nun dizinin dibinde yetişmişti. Bu yüzden Hz. Aişe (r.anha) için "ilmi bu Hümeyra' dan alın" demişti (sav).Hz. Aişe (r.anha) validemiz adeta bir fıkıh ve hadis okulunun baş öğretmeni gibi çalışırdı. Çünkü O bilirdi ki bu dini Hz. Peygamber (sav) 'den miras alıp aktaracak olanlar alimlerdi. Tabi ki alim olmak yetmez, ilmiyle amil âlim olmak gerekir. Efendimiz (sav) bile fayda vermeyen ilimden Allah'a sığınmıştır. Alınan ilim zihinlerde kalmamalı, bu potansiyel aktif hale getirilip kullanılmalı, mümin hayat onunla dokunmalı. Bu dokuma işinde ilk eğitimin eğitmenleri kadınlar yerini almalı ve bugünün küçüğü yarının büyüğü müslüman nesli ilmek ilmek ilmiyle işlemeli. Burada ilim derken neyin kastedildiği de iyi anlaşılmalı tabi. Eşrefü'l ulûm denilen Kur'an ve hadis ilimleri ile donanmalı. Mümin kişi ilm-i hâlini bilmeli. Bilmek, bilirkişi olmak bu kadar önemliyken mümin kadın tabi ki bu düzende yerini almalı, gerektiği gibi ilimle donanmalıdır. İslam'ın öngördüğü şartlar çerçevesinde, sınırı aşmadan, taviz vermeden…

Buraya kadar anlatılanlar bir ideal bir prototip. Ancak bu idealler tarih içinde bizim içimizde hep var oldu biiznillâh olacak da. Burada söz tabi ki meclisten dışarı değil, söz önce söylenmeli öze, sonra ibret alacak herkese. Hakkı Hak bilip Hakk'a tâbi olanlardan, batılı bâtıl bilip bâtıldan uzak duranlardan olabilmek duası ile…

Gülsüm KIZIL